

Önce İNSAN'ı Görmek

Doç. Dr. Mansur Beyazyürek
Bağımlılık Dergisi Genel Yayın Yönetmeni

Madde kullanan kişi karşısında kim olursak olalım (doktor, psikolog, polis, hakim, sosyolog, anne-baba, din adamı, eğitimci, medya mensubu...) önce İNSAN'ı görmeliyiz. Hele hekim kimliği olan bizler buna daha çok mecburuz.

Son günlerde medyada kokain kullanımı ile sık sık gündeme gelen uyuşturucu konusundaki görüş ve yaklaşımlar, 15 yıldır konunun içinde bu insanlarla sürekli beraber olan beni ve çalışma arkadaşlarımı üzmüş ve dehşete düşürmüştür. Bir gün arayla bir meslektaşımızın iki ayrı gazetede yayınlanan konuyla ilgili çelişkili yaklaşımları düşündürücüdür.

Olayı şöyle bir hatırlayalım; Daum kokain kullanmış, pişmanlık duymuş, tedavi olmuş. Bir mesleği var, onu uygulamak istiyor (Her insanın mesleğini kuraları içinde yapma hakkının olduğunu düşünüyoruz.). Hemen konuyu bilen bilmeyen bazı medya mensupları olaya karşı çıkararak büyük bir tartışmaya yol açtılar ve maddenin reklamının yapılmasına kendileri sebep oldular (ortada reklam varsa!).

Şimdi düşünelim, ben madde kullanan biriysen ve bunu bırakıp toplumda daha sağlıklı yaşamayı düşünüyorsam, koparılan fırtınayı, insanların (hem de bazı profesyonellerin de) madde kullananlara yönelik yaklaşımlarına şahit oldukça bu düşünceme ne kadar sarılabiliyim...

Bizden çok önce madde ile ilgili sıkıntıları olan Avrupa ve ABD'de uyuşturucuyu kullanmayı önlemenin temeli başka esaslara dayanırken, 1980'li yıllardan sonra önleme kavramı ve esasları değişikliklere uğramıştır.

1970li yıllarda önlemenin esasları şöyleydi;

- Uyuşturucu kötüdür.
- Uyuşturucuyu daha çok gençler kullanır.
- Tehlikedeki gençleri bilgilendirirsek artık uyuşturucu kullanmazlar.
- Gençlerin çoğunun ilk karşılaştıkları yerler liseler

ve kolejlerdir.

- Okullarda çocukları bilinçlendirme stratejileri geliştirmek için birleşelim.

Bunların içinde doğru olan kavramlar olmakla birlikte bazılarının veriliş şekli genci pekala uyuşturucu kullanmaya itebilir. Kötüye, yasağa, tehlikeye meraklı olan genç bu mesajlardan amaca yönelik etkilenmeyecektir.

1980'li yıllarda önleme esasları:

Toksik maddelerin kullanımı bu yıllarda hızla artmaya başladı. Avrupa'da kamu kuruluşları ve sağlık bakanlıkları bilinçlendirme ve tedavi merkezleri oluşturmaya başladılar. Ya akıl hastanesi ya da hapishane yaklaşımları değişmeye başladı. Psikiyatri klinikleri uyuşturucu hastası istemiyor, uyuşturucu hastaları da psikiyatri servislerinde yatmak istemiyordu.

Önemeye yönelik yapılması gerekenler temel olarak şu esaslara dayanmalıdır;

- Ergen sıkıntılıdır ve kendine göre yaşadığı zorluklar vardır.

- Toksiman olsun, intihar girişiminde olan, psikolojik sorunları olan bir genç olsun, suçlu bir genç olsun, kabul etmek gerekir ki bu genç acı çekiyor.

Bütün kurumlar, toplumun bütün birimleri bu acıyı azaltmaya yönelik girişimlerde bulunmazsa, acının nedenlerini bulup gidermezse bu acı ve sonuçları gittikçe artan sayıda gençleri uyuşturucuya, suça ve psikososyal bozukluklara itecektir.

Uyuşturucuya karşı ne yapılsa yapılsın azdır. Her zaman yapılacak bir şeyler vardır. Özellikle son zamanlarda medyada uyuşturucu kullananlara yönelik (bilen bilmeyen kişilerin) saldırgan davranışları sadece uyuşturucu kullanımının artmasına yol açacaktır. Karşı karşıya olduğumuz gençler onlara inandığımızı göstermenizi istiyorlar. Anlaşılmayacakları için gençler kurumlara müracaatı reddediyorlar.

Siz olsanız?